

ρίφη εἰς τὴν ἀκτὴν· παρὰ τὴν ἀκτὴν ὅμως ὑπῆρχεν ὕφαλος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου αὐθις προσκροῦσαν τὸ πλοῖον ἐβυθίσθη, τὸ δὲ πλήρωμα ἐσώθη διὰ τῆς λέμβου εἰς Ἀργαζίλιαν, ὅποθεν ἐγράφη πρὸς τὸν Ἀντώνιον Τούκαν, Ὑδραῖον, εὐρισκόμενον εἰς Κάδιξ, παρακαλέσας αὐτὸν ἵνα μεταβῇ εἰς Ἀργαζίλιαν καὶ τὸν παραλάβῃ· ὅστις μεταβάς καὶ παραλαβὼν αὐτόν, τὸν μετέφερεν εἰς Λιθόρνον, ὅπου τὸ πλοῖόν του διευθύνετο, τὸ δὲ πλήρωμα ἐπιβιβάσθην εἰς τὸ ἐν Ἀργαζίλιᾳ πλοῖον τοῦ Ἀναγνώστου Χ. Ἀναργύρου ἐκ Σπετσῶν, ἐπανῆλθεν εἰς Ὑδραν. Εἰς τὸ ταξίδιον τοῦτο εἶχε συμπαραλάβει καὶ τὸν κατὰ πρῶτον ταξιδεύσαντα πρωτότοκόν του υἱὸν Δημήτριον.

Ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης ἀπὸ Λιθόρνον μετέβη εἰς Γένοβαν, ἐνθα εἶχε φίλον τινα ἔμπορον, παρ' οὗ πρότερον εἶχε ναυλωθῆ διὰ Λισαβῶνα, ἵνα δι' αὐτοῦ προμηθεύσῃ τὸ ἀπαιτούμενον ὕλικόν πρὸς κατασκευὴν πλοίου ἐν Ὑδρᾷ. Ὁ Μιαούλης κατὰ προτροπὴν τοῦ ἔμπορου ἠγόρασεν ἐκεῖ ἐν πλοῖον, ὅπερ ἐναυπηγεῖτο, χωρητικότητος 9,000 κοιλῶν, αὐτοπραϊρέτως προσενεγκόντος τοῦ εἰρημένου ἔμπορου τῷ Μιαούλῃ. τὸ πρὸς ἀγορὰν τοῦ εἰρημένου πλοίου χρηματικὸν ποσόν.

Κατὰ τὸ ἔτος 1807 ὅταν ὁ καπετὰν Γεώργης Βούλγαρης ἐπανῆλθεν ἐκ Πόρου, καταδιωχθεὶς τότε ὑπὸ τῶν Ῥωσσοφρονούντων προκρίτων τῆς Ὑδρας, ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης συγκαταδιωκόμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἠμόφρων αὐτῷ, ἐπανῆλθεν εἰς Ὑδραν μετὰ τοῦ Καπετὰν Γεώργη Βούλγαρη, καὶ σημάνας τὸν μέγαν κώδωνα τῆς παρὰ τὸν λιμένα ἱεράς μονῆς, ὅτε συναθροισθέντος ἱκανοῦ λαοῦ, ἐνόπλιως τὸν ἐνεκαθίδρυσεν ἐκ νέου.

Κατὰ τὸ 1811 ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης ἔχων φορτίον σίτου καὶ διευθυνόμενος εἰς Λιθόρνον,

ἀπῆντησε κατὰ τὰ παράλια τοῦ Παππικοῦ κράτους καταδρομικὸν Γαλλικὸν Βρίκιον, μεθ' οὗ ἐναυμάχησε δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. Τὸ Γαλλικὸν πλοῖον ἀπεπειράτο νὰ κυριεύσῃ τὸ πλοῖον τοῦ Μιαούλη ἐκ τῆς πρύμνης· τότε ὁ Μιαούλης ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἰστάμενος ξιφῆρης καὶ ἐνθαρρύνων τὸ πλήρωμα ἀπέκρουε τὸ Γαλλικὸν καταδρομικὸν διὰ δύο πυροβόλων τῶν θυρίδων τῆς πρύμνης, καὶ τῆς νυκτὸς ἐπελθούσης ἐσώθη ὁ Μιαούλης, τὸ δὲ καταδρομικὸν δὲν ἐφάνη που τὴν πρωΐαν τῆς ἐπιούσης.

Ὁ Μιαούλης ἐταξείδευσε μέχρι τοῦ 1816, ὅτε ἀποσυρθεὶς τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, διέμενεν ἐν Ὑδρᾷ μετερχόμενος ἔμποριον ἀποικιῶν εἰδῶν.

Ὁ Μιαούλης μέχρι τοῦ 1807 ἦτο οἰνοπότης καὶ ἐκάπνιζεν ὑπερβολικῶς· ἀσθενήσας ὅμως τότε ἀπὸ ἀπόστημά τι κάτωθεν τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης, μετέβη εἰς Ἀθήνας παρὰ τῷ τότε φημιζομένῳ ἱατρῷ Ἀβραμιώτῃ, παρ' οὗ θεραπευθεὶς, ἐπέστρεψεν εἰς Ὑδραν, ἀπαγορευθέντος αὐτῷ παρὰ τοῦ εἰρημένου ἱατροῦ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ καπνοῦ. Τὴν παραγγελίαν ταύτην ἐτήρησεν ὁ Μιαούλης μέχρι τέλους τοῦ βίου του καὶ ἀπεστρέφετο τοὺς οἰνοπότας.

Ὁ Ἀνδρέας Μιαούλης ἦτο δίκαιος καὶ τίμιος κατὰ τὰς συναλλαγὰς του· ἐπιεικῆς, γενναῖος καὶ ῥιψοκίνδυνος, ἔχων τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ τόλμη ἐπιτυγχάνει· ἦτο εὐπροσῆγορος καὶ ἀπλοῖκός τὰ ἦθη.

Ὁ Μιαούλης ἐνυμφεῖθη περὶ τὰ 1792—1795 τὴν θυγατέρα τοῦ ἱερέως Ἰωάννου Μπίκου Εἰρήνην καλουμένην· ἐγέννησε δὲ τὰ ἐξῆς τέκνα, τὸν Δημήτριον, Ἀντώνιον, Ἰωάννην, Ἐρμμανουήλ, Ἀθανάσιον, Νικόλαον καὶ τὴν Μαρίαν σύζυγον τοῦ Γκίκα Θεοδώρου Γκίκα καὶ κατοπιν τοῦ Λαζάρου Πινότση.

A. N. ΣΑΧΙΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΡΑ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1822

Ὁ Ἑλληνικὸς στόλος τῶν τριῶν νήσων εἶχε προεκπλεύσει ἀπὸ τῆς 8 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καὶ συγκείμενος ἐκ πλοίων πολεμικῶν καὶ πυρπολικῶν ἐξήκοντα τεσσαρῶν, διευθύνθη πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ἐχθρικοῦ. Ἀλλ' οὗτος, ἀφοῦ προσωρμίσθη πρῶτον περὶ τὰς ἀρχὰς Φεβρουαρίου εἰς Ζακύνθον, καὶ ὑπεδέχθη φιλοφρόνως ὑπὸ τῶν ἐκεῖ Ἀγγλικῶν ἀρχῶν, ἀπέρας τὴν 11 ἐκ τῆς Ζακύνθου διευθύνθη πρὸς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον, καὶ συνέντευξιν λαβὼν καθ' ὁδὸν μετὰ δύο αὐστριακῶν πολεμικῶν, προσωρμίσθη εἰς Π. Πάτρας, ἐνθα καὶ ἀπεβίβασε τὰ στρατεύματα.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἔφθασε καὶ ὁ ἑλληνικὸς στόλος καὶ ἠγκυροβόλησεν εἰς Μεσολόγιον. Τὴν δ' ἐσπέραν τῆς 19, συμβουλίου πολεμικοῦ συγκροτηθέντος ἐξ ὅλων τῶν ναυάρχων καὶ πλοιάρχων τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος τοῦ Α. Μιαούλη, ἀπεφασίσθη νὰ προσβάλωσι πρῶτοι οἱ Ἕλληνες τοὺς ἐχθρούς, ἵνα μὴ δεῖξωσι δειλίαν ἰστάμενοι ἐν ἀμύνῃ. Ὁ ἐνθουσιασμὸς ἀπάντων ἦν μέγας, καὶ ἕκαστος τῶν πλοιάρχων ὑπέσχετο μόνος νὰ πολεμήσῃ κατὰ δύο καὶ τριῶν φεργατῶν. Τέλος τὴν ἐπιούσαν 20 Φεβρουαρίου οἱ ναύαρχοι λίαν πρωὶ ἔδω-

καν τὸ σημεῖον τοῦ ν' ἀναχθῶσι τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα εἰς τὰ πανία, καὶ νὰ ἐτοιμασθῶσιν εἰς πόλεμον· ἀμέσως λοιπὸν ὅλος ὁ ἑλληνικὸς στόλος ἐτέθη εἰς κίνησιν, ἀλλ' ὁ Μιαούλης προαναχθεῖς τῶν ἄλλων πλοίων καὶ ἀκολουθούμενος καὶ ὑπὸ τινων ἄλλων πλοίων τοῦ στόλου, ἐπλευσε κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ὅστις ἰδὼν τὸν Ἑλληνικὸν πλῆοντα κατ' αὐτοῦ, ἤρξατο νὰ τεθῆ καὶ αὐτὸς εἰς κίνησιν, καὶ εἶχεν ὑψωμένας τὰς γάμπας· ὁ Μιαούλης ὠφελούμενος ἀπὸ τὴν ἀκινήσιαν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ προπλέων τῶν ἄλλων ἑλληνικῶν πλοίων, ὡς προείπομεν, εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ, καὶ διαβάς κατὰ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ μεταξὺ δύο φεργατῶν, ἐπυροβόλει κατ' αὐτῶν ἐκατέρωθεν, ὥστε ἡ μάλλον ὑπὴννεμος φεργάτα, νομίσασα ὅτι ἐναντίον της ἐρ-

χονται καὶ ὅλα τ' ἄλλα Ἑλληνικὰ πλοῖα, ἠναγκάστη νὰ κόψῃ τ' ἀγκυρίά της, ὅπως τεθῆ εἰς κίνησιν τὸ συντομώτερον· ὁ Μιαούλης ἀντεπυροβολεῖτο καὶ ἀπὸ τὰς δύο ταύτας ἐχθρικὰς φεργάτας, καθ' ὧν ἐφθασαν καὶ ἄλλα τινὰ ἐκ τῶν μνημονευθέντων πλοίων, καὶ τότε τῆς μάλλον ὑπηνέμου φεργάτας σφαῖρα, ἑλληνικὴ βεβαίως, ἐθραυσε τὴν κεραίαν τῆς γάμπας· αὐτὸς δὲ ὁ Μιαούλης καὶ τ' ἀκολουθοῦντα αὐτὸν λοιπὰ πλοῖα ἐξῆλθον τοῦ πολέμου ἄνευ σημαντικῆς τινος βλάβης, καὶ ὅτε ἤρχισεν νὰ γενικευθῆ ἡ μάχη, ἠνώθησαν μετὰ τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν πλοίων, ἅτινα ὅμως ἐπελθούσης τρικυμίας, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ μετάρχωσιν ἅπαντα εἰς τὴν ναυμαχίαν ταύτην.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ

ΑΡΓΟΛΙΚΟΣ ΚΟΛΠΟΣ

8-14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1822

Ὁ Ὄθωμανικὸς στόλος, ἀφοῦ διέμεινεν ἀνωφελῶς ἐν Πάτραις ὑπὲρ τὸν μῆνα, καθ' ὃν καιρὸν ἡ παρουσία του ἦτο τόσο ἀναγκαῖα ἐν τῇ Ἀργολίδι πρὸς διατήρησιν τοῦ ὑπὸ τὸν Δράμαλην στρατοῦ καὶ λύσιν τῆς πολιορκίας τοῦ Ναυπλίου, ἀπέπλευσε τὴν 27 ὑπὸ τὸν νέον καπητάμπασαν, καὶ τὴν 7 Σεπτεμβρίου ἐφάνη ἐξωθεν τῆς Ὑδρας καὶ τὸν Σπετσῶν.

Ἐλθούσης δὲ τῆς εἰδήσεως, ὅτι ἐπλευε πρὸς τὸν Ναύπλιον, κατέλιπον τὸν θαλασσοπύργον οἱ φυλάσσοντες αὐτόν, καὶ ἔμειναν εἰς φύλαξιν αὐτοῦ 48 ὥρας δύο μόνον γέροντες, ὁ μὲν Ὑδραῖος ὁ δὲ Σπετσιώτης, καὶ ὁ φιλέλληνας Χάνης· μετὰ δὲ ταῦτα εἰσῆλθον 20 Ἐπτανήσιοι ὑπὸ τὸν Σεμπρικὸν καὶ ἄλλοι τόσοι Χειμαριῶται ὑπὸ τὸν Γράμζην, καὶ οὕτως ἠσφαλίσθη τὸ μικρὸν ἐκεῖνο φρούριον.

Οἱ Ἕλληνες ὑπέθεσαν, ὅτι ὁ στόλος ἐσκόπευεν ὄχι μόνον νὰ τροφοδοτήσῃ τὸ Ναύπλιον, ἀλλὰ καὶ ν' ἀποβιβάσῃ στρατεύματα εἰς Σπέτσας· διὰ τοῦτο ἐπρόλαβαν οἱ Σπετσιῶται καὶ μετεβίβασαν εἰς Ὑδραν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των, καὶ μετέφεραν ἐξωθεν καὶ στρατιώτας πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ τόπου των· 60 δὲ πολεμικὰ πλοῖα καὶ 10 πυρπολικὰ ὑπὸ τὸν Μιαούλην παρέπλεον εἰς ματαίωσιν τοῦ ῥηθέντος διττοῦ σκοποῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ναυτικὴ δύναμις τῶν Ἑλλήνων ἦτο ἀνεπαρκής, ὁ Μιαούλης ἐσχεδιάσει νὰ τὴν ἀντιτάξῃ ὅλην ἠνωμένην, καὶ διέταξε νὰ πλῆθῃ ὅλη ὁμοῦ μεταξὺ τῆς πελοποννησιακῆς παραλίας καὶ τῶν νήσων Ὑδρας καὶ Σπετσῶν· ἀλλ' ὁ ἐχθρικός στόλος ἐκινήθη τόσο ἐπιδειξίως παρὰ πάσαν προσδοκίαν, ὥστε διέπλευσε τὴν 8 τὸν μεταξὺ Ὑδρας καὶ Σπετσῶν πορθμόν, καὶ διεχώρισε τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ μὲν πρὸς ἀνατολὰς τὰ δὲ πρὸς

δυσμὰς ἐν οἷς καὶ ἡ ναυαρχίς. Ὁ Μιαούλης ὅσον γενναῖος τόσο καὶ συνετός, ἐπιμένων εἰς τὸ πρῶτόν του σχέδιον, ἐπόδισε καὶ ἐπλευε πλησίον πρὸς τὸ Χέλι ἐπὶ τῆς πελοποννησιακῆς παραλίας, εἰς προσβολὴν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἂν ἐπειρᾶτο νὰ πλεύσῃ εἰς Ναύπλιον· διέταξε δὲ ὅλα τὰ πλοῖα νὰ παρακολουθήσωσιν. Ἀλλ' οἱ πλοίαρχοι Ἀντώνιος Κριεζῆς, Ἀνάργυρος Λεμπέσης καὶ Λεονάρδος Θεοδωρῆς, ὧν τὰ πλοῖα εὐρέθησαν πρὸς ἀνατολὰς, ὑποθέτοντες ὅτι ὁ ναύαρχος ἀπεμακρύνετο ἐπὶ σκοπῇ νὰ παρεκκλινή τὴν μάχην, παρήκουσαν καὶ ἐπλευσαν εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τούτων πλοίων τὸ μὲν τοῦ Λεονάρδου ἦτο πυρπολικόν, τὰ δὲ τοῦ Λεμπέση καὶ Κριεζῆ πολεμικὰ, ἅτινα καὶ ἤρχισαν εἰς ἐκπληξίν ἐχθρῶν καὶ φίλων νὰ κανονοβολῶσιν. Ὁ ναύαρχος ἰδὼν ἀπροσδοκῆτως ὅτι ἀντρέπετο τὸ σχέδιόν του, ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ διέταξε τὰ ἄλλα πλοῖα νὰ συμπαραπλέωσιν. Ἐν τούτοις ἡ πρὸς δυσμὰς μοῖρα κατεδιώκετο, καὶ κινδυνεύουσα νὰ πάθῃ ἐπλησίασε πρὸς τὸ νησίδιον τοῦ Δοκοῦ, ὅπου δὲν ἦτο δυνατόν νὰ πλησιάσῃ τὰ μεγάλα τοῦ ἐχθροῦ πλοῖα· πολλὰ ὅμως μικρότερα ἐπλησίασαν προστατευόμενα ὑπὸ τῶν μεγάλων, ἕως οὗ ὁ Πιπίνος ἐκόλλησεν εἰς ἐν ἀλγερινὸν τὸ πυρπολικόν του· ἀλλὰ 50 γενναῖοι Ἀλγερινοὶ εἰσεπήδησαν καὶ τὸ ἐξεκόλλησαν· πλὴν καὶ οἱ 50 φλογισθέντες αὐτοῦ, οἱ μὲν ἐκάνησαν οἱ δὲ πεσόντες εἰς τὴν θάλασσαν ἐπίνιγησαν· ἐφοβήθησαν ὅμως ἐξ αἰτίας τοῦ συμβάντος τούτου τὰ ἄλλα ἐχθρικά πλοῖα καὶ ἀπεμακρύνθησαν. Τοιουτοτρόπως ἀπηλλάγη ἡ ἑλληνικὴ ἐκείνη μοῖρα· ἀλλὰ μὴ δυναμένη νὰ πλεύσῃ πρὸς τὸν ναύαρχόν της ἐξ αἰτίας τῆς θέσεώς της προσώρμισε σῶα παρὰ τὴν πελοποννησιακὴν παραλίαν